

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Ecloga III. Bacchvs. Pan Trivm Pverorvm. Impvlsv Modvlatvr.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

Qua diui cecinere prius, qua dulce locutus
 Tityrus è filuis dominam peruenit ad urbem.
 Nos quoq; te propter Donace cantabimus urbi.
 Si modo coniferas inter uiburna cupressos,
 Aut inter pinos corylum frondescere fas est.
 Sic pueri Donacentoto sub sole canebant, Pae.
 Frigidus è filuis donec descendere suasit
 Hesperus, & stabulis pastos inducere tauros.

ECLOGA III. BACCHVS.
 PAN TRIVM PVERORVM,
 IMPVLSV MODV-
 LATVR.

Yctilos atq; Myco, nec nõ et pulcher Amyntas Po-
 n Torrentem patula uitabant ilice solem.
 Cum Pan uenatu fessus recubare sub ulmo
 Cœperat, & somno lassatus sumere uires.
 Quem super ex tereti pendeat fistularamo.
 Hanc pueri (tanquam prædam pro carmine possent
 Sumere, fasq; esset calamos tractare deorum)
 Inuadunt furto, sed nec resonare canorum
 Fistula quem sæuit, nec uult contexere carmen.
 Sed pro carminibus male dissona sibila reddit.
 Tum Pan excussus sonitu stridentis auenæ.
 Iamq; uidens, pueri si carmina poscitis inquit Pa.
 Ipse canam, nulli fas est inflare cicutas.
 Quas ego moenalijs cæra coniungo sub antris.
 Iamq; ego Bacche tuos ortus, & semina uitis
 Ordine detexam, debemus carmina Baccho.
 Hæc fatus cœpit calamis sic montiuagus Pan. Po.

BACCHVS.

Te cano qui grauidis hederata fronte corymbis Pa.
 Vitea ferta plicatis, qui quando palmite tygres
 Duas odoratis perfusus colla capillis,
 Vera Iouis proles, iam tunc post sidera cœli
 Sola Iouem Semele uidit, Iouis ora professum.
 Hunc pater omnipotens uenturi prouidus æui
 Protulit, & iusto produxit tempore partus.
 Vos etiam & Nisæ uiridi nutristis in antro,
 Hunc Nymphæ, Fauniq; senes, Satyriq; prociaces.
 Quin & Sylenus paruum ueneratus alumnum.
 Aut gremio fouet, aut resupinus substinet ulnis.
 Et uocat ad risum digito, motuq; quietem
 Allicit, aut tremulis quassat crepitacula palmis.
 Cui deus arridens, horrentes pectore setas
 Vellicat, aut digitis aures astringit acutas.
 Applauditq; manu mutilum caput, aut leue mentum.
 Et sinas tenero collidit pollice naris.
 Interea pueri florescit pube inuenta,
 Flauaq; maturo tumuerunt tempora cornu.
 Tum primum lætas ostendit pampinus uuas.
 Mirantur Satyri frondes, & poma Lyæi.
 Tum deus o' Satyri maturos carpente fructus
 Dixit, & ignotos pueri calcate racemos.
 Vix hæc audierant, decerpunt uitibus uuas,
 Et portant calathis, celeri q; illidere planta
 Concaua saxa super properant, uindemia feruet
 Collibus in summis, crebro pede rumpitur uua.
 Nudaq; purpureo sparguntur pectora musto.
 Tum Satyri lasciuia cohors, sibi pocula quisq;
 Obuia corripiunt, quod fors dedit, hoc capit usus.

Cantharon hic retinet, cornu bibit alter adunco.
 Concauat ille manus, palmasq; in pocula uertit.
 Pronus at ille lacu bibit, & crepitantibus haurit
 Musta labris, alius uocalia cymbia mergit.
 Excipit ac potus, saliens liquor ore resultat.
 Atq; alius latices pressus resupinus ab unis,
 Spumeus inq; humeros, & pectora disfluit humor.
 Omnia ludus habet cantusq; chorosq; licentes,
 Et Venerem iam uina mouent, raptantur amantes.
 Concubitu Satyri fugientes iungere nymphas.
 Iam iamq; elapsas, hic crine, hic ueste retentat.
 Tum primum roseo Silenus cymbia musto
 Plena senex, auide non æquis uiribus hausit.
 Ex illo uenas inflatus nectare dulci,
 Hesternusq; grauis semper ridetur hyaccho.
 Quin etiam deus ille, deus Ioue profatus ipso,
 Et plantis uinas premit, & de uitibus hastas
 Ingerit, & lynce præbet crathera bibenti.
 Hæc Pan moenalia pueros in ualle docebat. Poe.
 Sparsas donec oues campo, conducere in unum
 Nox iubet, uberius suadens siccare fluorem
 Lactis, & in niueas astrictum cogere glebas.

ECLOGA. IIII. EROS. LYCI
 DAS. MOPSVS.

Opulea Lycidas, nec non & Mopsus in umbra
 Pastores, calamis, ac uersu doctus uterq;
 Nec triuiale sonans proprios cantabat amores.
 Nam Mopso Meroe, Lycidæ crinitus Iolas